

הסכם פשרה:

חברת הביטוח שילמה כ-250 אלף שקל פיצויים בפוליסת סיעוד לילדה

■ זאת, למרות שהחברה טענה בתחילה כי ההורים / התובעים משקרים וכי הסתירו מצב רפואי קודם ■ סיפור על הורים שלא הסכימו שיקראו להם שקרנים

בהמשך ולעיתים קרובת הבעיה הלבבית מהווה סימן מקדים לבעיה הניורולוגית. מאחר שהיו בטוחים בצדקתם ולנוכח מצבה התפקודי הקשה של בתם, פנו הורים של לינוי לקבלת סיוע משפטי למשרד עו"ד דוד פייל ושות'. עו"ד יוסף כהן, מנהל מחלקת הסיעוד במשרד, עיין במסמכים הרבים שהוגשו לידו, חקר ספרות ופסקי דין קודמים, ובסופו של דבר מצא כי יש מקום לתביעה משפטית נגד חברת הביטוח.

בתביעתו טען בראש ובראשונה, כי חברת הביטוח ידעה על מצבה הרפואי הקודם של לינוי, ולראיה חריגה בעיות לב, על אף שהיה בידה שלא לקבל את הילדה לביטוח. עוד נטען בכתב התביעה, כי המחלה אשר הובילה למקרה הביטוח אובחנה מספר שנים לאחר מילוי הצהרת הבריאות וכי לינוי לא סבלה ממנה לפני הצטרפותה לפוליסת הסיעוד.

לבסוף, איש מעולם לא אמר למשפחה שעשוי להיות קשר בין הבעיה הלבבית לבעיה ניורולוגית עתידית וגם אם כן,

קשר זה קיים רק בחלק קטן מהמקרים אם בכלל, ולרוב כל אחת מהבעיות הרפואיות עומדת בזכות עצמה ולא קשורה לאחרת. יתר על כן, גם אם קיים קשר, איש לא אמר זאת להורים, הם לא ידעו, לא היה עליהם לדעת ואם על מישהו היה לדעת זה על חברת הביטוח שערכה הליך חיתום במקרה. ובנוסף, שלל עו"ד כהן מכל וכל את טענת המבטח כי הורים של לינוי שיקרו ופעלו מתוך כוונת מרמה.

בתום הליך משפטי מורכב, התביעה הסתיימה בהסכם פשרה בו סוכם כי חברת הביטוח תפצה את לינוי בסכום של כ-250 אלף שקל.

בשל העזרה הרבה שלינוי חייבת, פנו הורים והגישו תביעה לחברת הביטוח מכוח פוליסת הסיעוד בה לינוי הייתה מבוטחת. להפתעתם הרבה קיבלו ההורים מכתב דחייה של חברת הביטוח, בטענה שהם שיקרו והסתירו מצב רפואי קודם, עת צירפו את לינוי לפוליסה בגיל 3.

חברת הביטוח טענה: "הבעיות הרפואיות... הן בעיות רפואיות מולדות... אף לא אחת מהבעיות החלה לאחר תחילת הביטוח". עוד טענה חברת הביטוח, כי קיים קשר בין הבעיה הלבבית של הילדה למחלה הניורולוגית שהתפתחה

פיצוי כספי בפוליסות סיעוד ילדים עולות כסף רב לחברות הביטוח, אך הן יכולות להציל משפחות שלמות ולסייע לרווחת הילדים הסיעודיים.

לינוי (שם בדוי), כיום בת 15, נולדה בשבוע 37 לאחר הריון ספונטני ותקין. לינוי נולדה בריאה וגם התפתחותה הייתה תקינה. בגיל שנה התגלתה אוושה בליבה ובגיל 4.5 שנים היא עברה ניתוח אלקטיבי לתיקון לבבי. כל המסמכים הרפואיים והבדיקות שנעשו ללינוי, מיום לידתה וגם בבדיקות לאחר הניתוח, העידו כי התפתחותה תקינה, כי היא אינה נוטלת תרופות והיא עצמאית בדומה לבני גילה בכל הקשור לניידות, הלבשה, רחצה, אכילה ושתייה, שליטה על סוגרים ועוד.

כשמלאו ללינוי שלוש שנים היא צורפה לפוליסת סיעוד דרך מקום עבודתה של אמה. במעמד ההצטרפות, מילאה הצהרת

בריאות וחברת הביטוח חריגה את המום הלבבי מהפוליסה.

חלפו שבע שנים וכשלינוי הייתה בת 10 התעורר חשד שהיא סובלת מפיגור שכלי קל ולכן היא הופנתה לבצע אבחון. כעבור כשנה, כשהייתה בת 11, לינוי אובחנה כסובלת מתסמונת טורט ומאז החלה התדרדרות במצבה הקוגניטיבי והתפקודי. באופן הדרגתי מצבה הוסיף להחמיר והיא נזקקה לבסוף לעזרה מלאה בביצוע הפעולות היום יומיות. בנוסף נדרשה להשגחה צמודה מתוך חשש שהיא תהווה סכנה לעצמה ולזולת.